

Blaming the Victim?

1. בראשית פרק ל"ד פסוקים א-ז

ותצא דינה' בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבתות הארץ:
ב וירא אתה שקם בן-חמור החזי נשיא הארץ ויקח אתה וישקב אתה ויענה:
ג ותדבק בפשו' בדינה בת-יעקב ויאהב את-הנער' וידבר על-לב הנער:
ד ויאמר שקם אל-חמור אביו לאמר קח-לי את-הילדה הזאת לאשה:
ה ויעקב שמע פי טמא' את-דינה בתו' ובגיו' הני את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-באם:
ו ויצא חמור אבי-שקם אל-יעקב לדבר אתו:
ז ובני יעקב באו מן-השדה בשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי-נבלה עשה בישראל לשקב את-בת-יעקב וכן לא יעשה:

2. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישלח פרשה ע"ו

ט [לב, כג] ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו וגו', ודינה היכן היא נתנה בתיבה ונעל בפניה, אמר הרשע הזה עינו רמה היא שלא יתלה עיניו ויראה אותה ויקח אותה ממני, ר"ה בשם ר' אבא הכהן ברדלא אמר, אמר לו הקדוש ברוך הוא (שם /איוב/ ו) למס מרעהו חסד, מנעת מרעך חסד, מנעת חסדך מן אחר דאלו איתנסיבת לגברא לא זינתה, (נ"א דנסבת לאיוב לאו גיירתיה) בתמיה לא בקשת להשיאה למהול הרי היא נשאת לערל, לא בקשת להשיאה דרך היתר הרי נשאת דרך איסור, הה"ד (בראשית לד) ותצא דינה בת לאה

3. בראשית פרק ל"ב פסוק כ"ג

ויקם | בלילה הוא ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי שפחותיו ואת-אתד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:

4. איוב פרק ו' פסוק י"ד

למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב

5. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישלח פרשה פ

ד ר' יהודה בר סימון פתח (משלי כז) אל תתהלל ביום מחר, ואת אמרת (בראשית ל) וענתה בי צדקתי ביום מחר, מחר בתך יוצאת ומתענה, -ה"ד ותצא דינה וגו'

6. רש"י

בת לאה. ולא בת יעקב? אלא על שם יציאתה נקראת בת לאה, שאף היא יצאנית היתה (בראשית רבה), שנאמר ותצא לאה לקראתו (ועליה משלו המשל כאמה כבתה):

7. תנחומא (בובר) וישלח י"ב

אם הרבתה רגל והיתה יוצאה לשוק, סוף באה לידי קלקל, לידי זנות, וכך אתה מוצא בדינה בת יעקב, כל זמן שהיתה יושבת בבית לא נתקלקלה בעבירה, אבל כיון שיצאה לשוק גרמה לעצמה לבא לידי קלקלה

8. משלי פרק כ"ז פסוק א'

אל-תתהלל ביום מחר כי לא-תדע מה-יגיד יום:

9. שמואל ב, פרק י"ג פסוקים י"א-י"ט

ותגש אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי:
יב ותאמר לו אל-אחיל אל-תענני כי לא-יעשה כן בישראל אל-תעשה את-הנבלה הזאת:
יג ואני אנה אוליה את-חרפתי ואתה תהיה כאתד הנבלים בישראל ועתה דבר-נא אל-המלך כי לא ימנעני ממך:
יד ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה:
ויקרא את-נערו משרתו ויאמר שלחו-נא את-זאת מעלי חוץ ונעל הדלת אחריה:
יח ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות-המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה:
יט ותקח תמר אפר-על-ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על-ראשה ותלך הלוח וזעקה: